Mi-Újság

a Debreceni Fazekas Mihály Gimnázium lapja

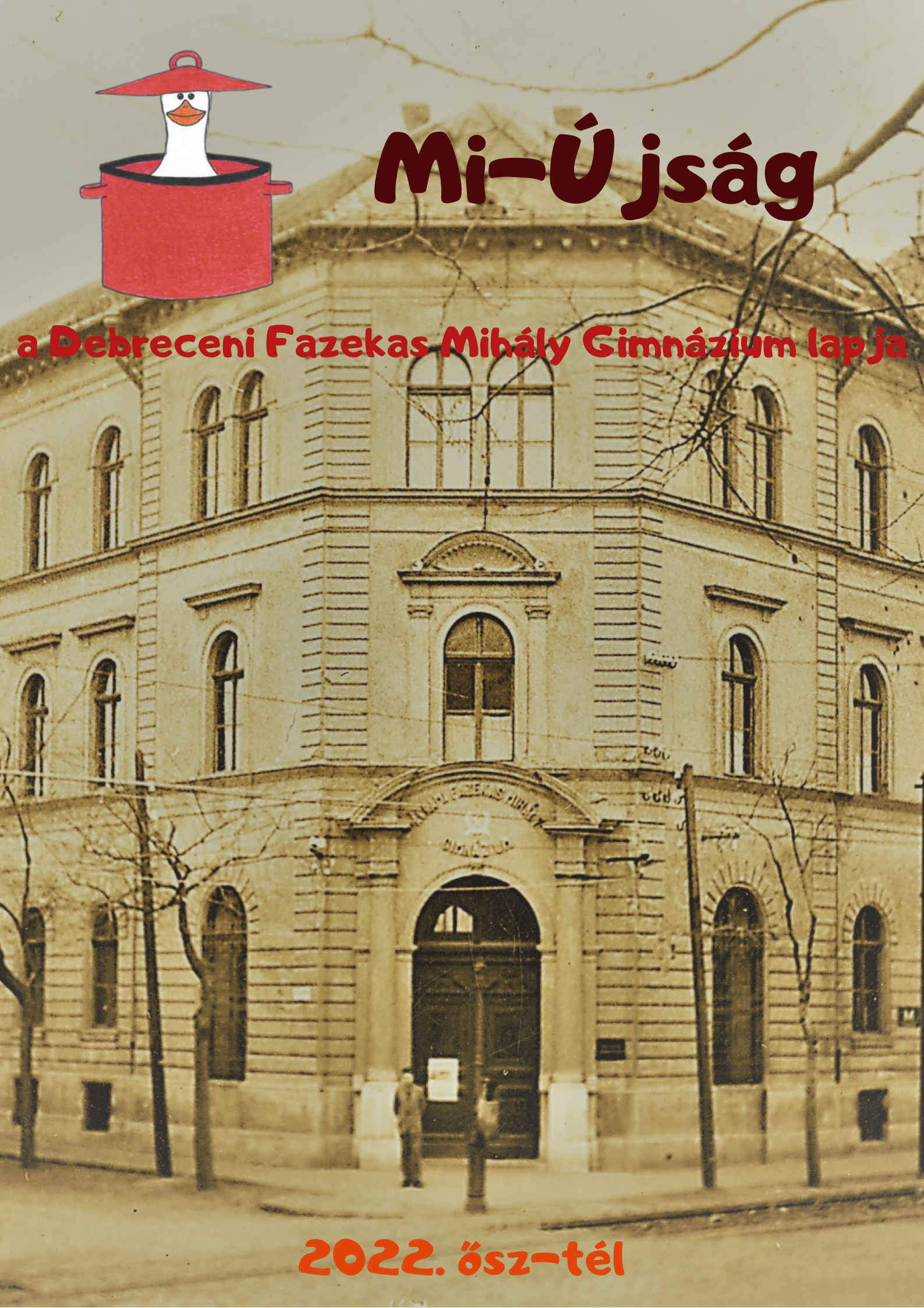

2022. ősz-tél

Előszó

Kedves Olvasó!

A 2022/23-as tanév őszi számát tartod a kezedben. Igyekeztünk a megszokott rovatokban ismét érdekes írásokat gyűjteni nektek. Az impressziók rovatban felidézzük a félév legfontosabb eseményeit: az ismerkedési napot, a lúdavatót és a szalagavatót. Interjúalanyaink között megtaláljátok Fenyvesi Judit tanárnőt, aki több szállal is kötődik a Fazekashoz, és legsikersebb tanítványát, európai természettudományos diákolimpiai aranyérmesünket, Oparaugo Petrát. A tanév elején vendégtanárainkat is megkérdeztük első benyomásaikról és terveikről. Intézményünk fennállásának 150 éves évfordulója alkalmából néhány volt fazekasos diák is nagyító alá került. Természetesen most is gyönyörködhettek ifjú művészpalántáink munkáiban.

Címlap:
https://mandadb.hu/tetel/583072/A_debreceni_Allami_Fazekas_Mihaly_Gimnazium_az_egykori_Foreal_epulete

Mi-Újság

Kiadja: Debreceni Fazekas Mihály Gimnázium
4025 Debrecen, Hatvan u. 44.
A szerkesztésért felel: Pappné Mihucz Gyöngyi

Alkotók:

Bajnóczki Bence 9.C
Balla Botond 11.A
Balázs-Földi Adél 9.B
Buda Andrea tanárnő
Csörgi Tímea 9. A
Gáspár Gréta 12.A
Jávorszky Tamás 9.E
Károlyi Réka 9.B
Kiss Rebeka 10.E
Kiss Réka 9.E
Komáromi Júlia 9.E
Koroknai Panna 9.C
Kovács Zoltán 10.E
Leel-Őssy Luca volt diák
Magó Balázs Dániel 10.D
Molnár Kitti 9.E
Nádházi Dorina 9.E
Németh Réka 10.F
Orosz Fanni 10.E
Répási Laura 9.E
Saierli Hanna 10.F
Simon Gyula tanár úr
Szabó Anissza 9.E
Sziki Virág 10.B
Szilágyi Lara 9.E
Tar Diána Zoé 9.B
Topa Fruzsina 10.F

Tartalom:

Interjú Fenyvesi Judit tanárnővel	3
Ismerkedési nap	8
Interjú Oparaugo Petra Nnekával	10
Bajnóczki Bence versei	14
Lúdavató	15
Interjú Tar Imre volt fazekasos diákkal	18
Könyvajánló	20
Filmajánló	23
Nagyító alatt vendégtanáraink	24
EPAS TOGETHER ZÁGRÁB	27
Demokráciajáték a Parlamentben	28
Interjú Moczok Gyulával	29
Komáromi Júlia versei	32
Balázs-Földi Adél és Balla Botond versei	34
Interjú Kovács Máté volt fazekasos diákkal	35
Történet a híres Variról, egy vombatról	40
Szalagtűző	41
Régi-új fotók a suliról	45

A Nagyító alatt rovat első interjúalanya egy olyan személy, aki több szállal kapcsolódik a Fazekashoz. Nemcsak ő maga koptatta diákként itt a padokat, hanem a gyerekei is. És ami a legfontosabb: 27 éve iskolánk kiváló pedagógusa.

Interjú Fenyvesi Judit tanárnővel

Milyen szakon végzett tanárnő?

Középiskolába ide, a Fazekas Gimnáziumba jártam, 1984-ben érettségiztem. Majd Nyíregyházán a Tanárképző Főiskolára jártam biológia-könyvtár szakra. Ez egy ritka párosítás, reál és humán képzésben is részt vettem. A tanárok általában vagy humán, vagy reál szakon végeznek. Ez egy érdekesebb szakpár. Mikor idejöttem dolgozni a Fazekas Mihály Gimnáziumba, akkor végeztem mesterképzést könyvtárpedagógia szakon.

Miért választotta ezt a hivatást?

Pontosan ez a kettőség jellemez engem. Nagyon szeretem a biológiát. Édesapám erdőmérnök, úgy nőttem föl, hogy állandóan jártuk az erdőt. Mindig mesélt nekem a természet élővilágáról, emiatt nagyon megszerettem a biológiát. Nemrég említettem, hogy a Debreceni Fazekas Mihály Gimnáziumba jártam, és nagy tisztelettel emlékszem vissza a biológiatanáromra, Csetreki Ernőnére is, aki vitt bennünket a Hortobágyra, mindenféle táborokat szervezett a biológia szakkörösöknek, tehát sok szép emlékem kötődik ehhez, ez is motivált. Emellett nagyon kedvelem a művészeteket: a képzőművészeteket és az irodalmat. Nagyon szeretek olvasni. Anyukám mindig vonzódott a művészetekhez, az irodalomhoz és a zenéhez is. Foglalkozása nem feltétlen kapcsolódik ide, de ez a kettőség jellemezte az én gyerekkoromat is. Ezen kívül nekem ikrek a horoszkópom, és emiatt is széles az érdeklődési köröm, akár sportban is. Gyermekkoromban sokféle sportot kipróbáltam, így atletizáltam, tornáztam, lovagoltam, úsztam, de voltam színjátszó szakkörnek és fotószakkörnek is a tagja. Mozgalmas gyerekkorom volt, mindenféle túrán is részt vettem, amin lehetett.

Mire emlékszik vissza tanárnő legszívesebben egyetemi éveiből?

Tulajdonképpen nekem inkább a gimnáziumi évek voltak meghatározóbbak, itt a Fazekasban, mert már akkor is volt egy nagyon jó szelleme, és mint már említettem, a biológiatanárom volt rám nagy hatással, aki már 90 éves. Tavaly Nagy Márta tanárnővel meg is látogattuk, hiszen tanárnő is itt végzett, Kati néni őt is tanította.

Vittünk neki egy Fazekas szelleme című könyvet, amit Fazekas Attila Győző tanár úr írt. A felsőoktatási éveimben, amire szívesen emlékszem, az a kettőség, hogy még rajtunk kívül földrajz-könyvtárszakosok voltak hasonló képzésben, így egymásra is találtunk. A könyvtárpedagógiai tanárszakon meghatározó és érdekes volt, hogy akkoriban lett egyre elterjedtebb az informatika, akkor volt újszerű a weblapszerkesztés. Ezt 2012-ben végeztem el, új ismereteket szereztem a modernebb világ megismerésére.

Hol tanított még a Fazekason kívül?

Manapság ÚNOK-nak hívják a Jerikó utcán található Újkerti Általános Művelődési Központot, aminek volt annak idején egy Diákotthona, ahol nevelőtanárként, felügyelőtanárként dolgoztam, ami azt jelenti, hogy én segítettem a diákokat a tanulásban, a délutáni felkészülésben, én tartottam a szilenciumot, éjszakai felügyelő is voltam. Ott működött egy olyan kollégium, bentlakásos intézmény, ahova Debrecen környéki tanyákról jöttek be gyerekek, akik általános iskolai diákok voltak, őket szállásolták el a kollégiumban. Nagyjából 14-15 éves korosztály volt a jellemző, akikre felügyeltem.

Mit jelent tanárnő számára fazekasos tanárnak lenni?

Nekem komoly kapcsolatom van a Fazekassal, mert 1980-1984-ig itt tanultam. Ide jártam és itt ismertem meg a férjemet is, aki szintén fazekasos volt. 1995-től kezdtem el ebben az intézményben dolgozni, tehát már 27 éve. Az a szellem, ami itt mindig átjárja a Fazekast, ahogy belép az ember a kapun, ahogy meglátja a boltíveket, a lépcsőfeljárót, és rögtön eszébe jutnak az ősök, a régi tanárok, az már magában örömöt okoz, és jobb kedvre derít. Az anyósom is itt tanított, Sárközy Zoltánné, aki igazgatóhelyettes volt jó pár évig, magyart is tanított, így az ő szelleme is itt lebeg valahol felettünk. A férje, Sárközy Zoltán, az apósom pedig egy ismert színész volt. Sajnos ők már nem láthatják az interjút az iskolaújságban, mert már nincsenek közöttünk, tőlük is rengeteg értéket kaptam. Az én családom a természet és a biológia szeretetét adta, ők pedig az irodalom, művészet és a színészet szeretetét. Már fiatalon odakerültem a családjukhoz, hiszen abban az időben hamar házasodtunk, és ez is egy meghatározó pont volt az életemben.

Maga az iskola nekem örök, hiszen itt kezdtem el középiskolás éveimet, nem sokkal később itt dolgoztam, emiatt nagyon szeretnék innen nyugdíjba menni. Az a szellem, amit képvisel ez az iskola, a hagyományok tisztelete, de azért próbálunk innovatívak is lenni.

Annak idején nem állt ennyire jó helyen az iskola országos szinten. Ezt a szintet pár év alatt értük el, amit a tehetséges diákjainknak is köszönhetünk. Amikor én jártam ide - nagy tisztelettel tudok beszélni a tanáraimról, mert nagyon szerettem őket -, nagyobb volt a szigor, néhanapján féltünk is tőlük. Véleményem szerint mi már nem vagyunk annyira rettegettek. 7. és 8. osztályban tanítok biológiát, ők nyilván tartanak tőlem, mert igyekszem fegyelmet tartani. Tisztában vannak vele, hogy nem kell tőlem félni, tudok mosolygós, jókedvű is lenni, s feloldom a feszültségüket.

Milyen tanítási módszert alkalmaz szívesen?
27 év elteltével is a frontális módszer az, amit alkalmazok sok esetben, de ez azért is van, mert nagy az osztálylétszám. 37-38 gyermekkel elég nehéz más eszközöket alkalmazni, de ezt úgy próbálom megoldani, hogy nagyon sokféle online alkalmazást is használok. Biológiánál nagyon jól lehet használni a különböző videókat, például a videótanár oldalról, amelyek segítenek jobban megérteni a tananyagot. Nagyon szeretem a mozaBooknak és a mozaWebnek az alkalmazásait, pl. az emberi testhez 3D-s ábrákat és animált filmeket szoktam bemutatni. Most voltam Máltán egy hétig Erasmus+ képzés keretében. Online alkalmazásokat, ötleteket mutattak be angol nyelven: a játékosítást, különböző kvízjátékokat és azt, hogyan lehet egy képhez még többféle linket, videót, képet, szöveget kapcsolni. Ezzel is kiegészítve már számtalan olyan applikáció létezik, ami színesebbé teheti a tanulók számára is az oktatást. Ami szerintem az egyik legfontosabb, hogy semmiféleképpen sem csak kiállok az osztály elé, és én beszélek. Szeretek velük kommunikálni, beszélgetni, hiszen ők is nagyon tájékozottak, okosak, sok mindenről tudnak. Néha az óra a témával kapcsolatban átmegy a beszélgetés irányába, de szeretem meghallgatni, hogy miről mi a véleményük, mit tudnak arról az adott témáról, s közben megbeszéljük a kérdéseiket, melyekre igyekszem válaszolni.

Mire a legbüszkébb tanárként?
Amire büszke vagyok, hogy mindig magamat adom. Azt gondolom, hiteles tanár vagyok, és a gyerekek elfogadják a személyiségemet: ha kell, szigorú vagyok, de következetes is egyben, azt pedig a gyerekek tudják, hogy szeretem őket, és így is fordulnak hozzám.

Nemcsak biológiából indítok tanulókat versenyekre, hanem könyvtárhasználati témában is, ez a Bod Péter Országos Könyvtárhasználati Verseny. Ez a verseny nem kelti fel annyira a diákok érdeklődését és nem annyira ismert köztük. A pályámon már több olyan diák vett részt ezen a versenyen, akik csak a személyem miatt jelentkeztek, tehát megszerettek, és azért csatlakoztak a versenyhez, mert szerettek volna velem együtt dolgozni. Eredményesek is voltak: van 7. helyezettem, tavaly 6. helyezettem lett, azelőtt 5. helyezettem, a legjobb pedig 2. helyezett és 3. helyezett. Több mint 100 tanuló indul el az országban az 1. fordulóban és 12-en jutnak tovább az országos döntőbe, már az nagyon szép eredmény, hogy bejutnak a döntőbe. Most is van egy kis diáklány, akivel tavaly indultam, s már jelentkezett, hogy szeretne megint versenyezni. Többségük A osztályos, azok, akik ismernek engem a biológiaórákról is, de nemcsak ők kapcsolódnak be, hanem más diákok is, akik megismertek itt a könyvtárban.

Mesélne ezekről a versenyekről, hogy hol lehet jelentkezni? Mikor van a határidő és a verseny?
A Bod Péter Országos Könyvtárhasználati Versenynek van egy iskolai fordulója februárban, az egy kis válogatás, én is szétnézek. Tartok könyvhasználati bevezető órákat a bejövő évfolyamokon, ott szoktam erről beszélni. Sőt, kapcsolódunk a Debreceni Ady Endre Gimnázium Olvass többet! programjához, ami az olvasást népszerűsíti. Ez egy versenyprogram, ami online kerül megrendezésre, több fordulóból áll, az ügyesebbeknek nyáron táborozni van lehetőségük. Ezt is szoktam hirdetni. Ezeket a versenyeket az órákon megemlítem, a gyerekek eldöntik, hogy részt szeretnének-e venni rajtuk vagy sem.

A jelentkezést én intézem. Az iskolai fordulót lebonyolítjuk, megbeszéljük, utána már az országos írásbeli fordulón indulnak és onnan lehet 12 főnek bejutni a döntőbe. Azzal a diákkal, aki bekerül, már rendszeresen készülünk. Biológiából csapatversenyeket szoktam indítani. Egyik a Bolyai Természettudományi Csapatverseny, a másik a Curie Környezetvédelmi Emlékverseny. Itt is minden évben vannak döntősök. A Bolyai Természettudományi Csapatversenyben elért legjobb helyezésünk az országos 4. hely. A Curie Környezetvédelmi Emlékversenyen többféle díjat osztanak. Az egyik, amikor valamit alkotni kell, például plakátot. Tavaly 2. helyezést értek el a diákok a saját készítésű plakáttal.

Ezeket a versenyeket minden évben meghirdetem. Akire nagyon büszke vagyok, a 12. A osztályos, Oparaugo Petra Nneka. Úgy gondolom, hogy az én személyiségem és a kapcsolatunk sokat tett azért, hogy ő eljutott idáig, s ennyire megszerette a biológiát. Vele nagyon komoly eredményeket értünk el.

Nyolcadikosként a Hermann Ottó versenyen bejutott az országos döntőbe. A döntőbe minden megyéből csak egy tanuló jut be, és ő elsőként jutott be, tehát a legjobb helyezést érte el. Korábban a Fazekasból még senki sem érte ezt el. A döntőben 7. helyezett lett. 9. évfolyamon már nem tanítottam. Ő még abban a rendszerben tanult, amikor 9.-ben nem volt biológiaórájuk, de akkor is indult az Árokszállásy versenyen, s a döntőben második lett. Tizedikesként pedig aranyérmet szerzett. 2021 májusában részt vett a csapatával az Európai Unió Természettudományos Diákolimpiáján, ahol a 38 csapatból első helyezést értek el, így aranyérmesek lettek. Ezek mind gyönyörű eredmények, és nagyon boldog vagyok, hogy idáig jutott. Már Türk Gábor tanár úr tanítja, készíti fel.

Úgy vélem, hogy én is hozzájárultam ahhoz, hogy így megszerette a biológiát, és rátalált az útjára. Persze ez belülről is jön, vagyis ő is motivált, hogy versenyezzen és megmutassa képességeit.

Könyvtáros tanárként milyen eredményeket ért el?

Amint már említettem a Bod Péter Országos Könyvtárhasználati Versenyen sok eredményem van. 27 év alatt, amióta itt dolgozom, nagyon sokat fejlesztettem ezen a könyvtáron. Az olvasótér nem így nézett ki, amikor én idejöttem. Ez a modernebb kialakítás az én időmben történt. Gépesítettem a rendszert, a hagyományos katalógusokból elektronikus katalógus készült. Többször pályáztam könyvtári programra, amit végül el is nyertünk. Az állományt digitalizáltuk, amely így elérhető a Fazekas honlapjáról is. Azt gondolom, ez is fontos érdem, hogy a könyvtárat így továbbfejlesztettük. A másik érdem szerintem, hogy a gyerekek nagyon szeretnek ide járni, itt mindig van diák reggel 8:00-tól délután 16:00-ig. Ez egy olyan hely, ahol a diákok tanulnak, készülnek órákra, barátokkal találkoznak, vagy akár edzés előtt beülnek ide, és könyvet olvasnak, tanulnak. A lényeg, hogy jól érzik magukat.

Tanárnő a gyerekei révén is kapcsolódik a Fazekashoz. Hogyan?

Mind a két fiam itt végzett. Az idősebb fiam most 32 éves, a fiatalabb pedig 29. Szerintem ők is számtalan tudást kaptak az intézménytől és motivációt is arra, hogy tanuljanak. Mind a két fiam doktor. Az idősebb jogi doktor, a fiatalabb pedig orvosi kutatásokkal foglalkozik, doktori képzésben vett részt, biomérnökként végzett. Nagyon motiváltak a tanulás terén.

A Fazekas ad egy olyan utat, amely során a diákok szeretnek tanulni, és ez igaz mindkét fiamra is.

Mit szeret csinálni szabadidejében? Van-e olyan régi hobbija, ami most hiányzik?

Gimnazista koromban lovagoltam, 17 évesen egy tereplovaglás alkalmával komoly fejsérülést okozott egy akácfa. A szalagtűzömön kendőt kellette viselnem, amely eltakarta a nagy műtéti sebet.

Nagyon szerettem a lovaglást, ezért ezek után is visszaültem a lóra. Jártam akadályversenyekre, de nem versenyeztem túl sokat, mert nem voltam olyan jó benne. Csak az állatok szeretete motivált. Már nem vagyok olyan bátor és merész, mint fiatalkoromban. Szívesen megyek be közéjük, megsimogatom őket, hiszen az állatok szeretete megmaradt. Ha a közelükben vagyok, akkor biztos, hogy megnézem őket, de már nem lovagolnék. Nagyon szeretek szépirodalmat olvasni. Az elmúlt időben nem volt időm rá, mert mindig valamilyen képzésen vettem részt. Mi is mindig képezzük magunkat különböző frontokon. Főleg pedagógiával, oktatással kapcsolatos szakmai képzéseken vettem részt vagy könyvtár szakmai képzéseken. A közeljövőben újra elkezdek majd szépirodalmat olvasni, mert már nagyon hiányzik, ezen kívül nagyon szeretek túrázni.

Nemrég, június 10-én, unokám született, így nagymama lettem, ez most a legörömtelibb elfoglaltságom.

Köszönöm az interjút!
További sok sikert kívánok Tanárnőnek a szakmai életben és rengeteg vidám percet nagymamaként!

Szabó Anissza 9.E

A fotókat tanárnő válogatta gyűjteményéből.

Az ismerkedős nap képekben

Fotók: Kiss Rebeka 10.E

Háttérfotó: Tar Diána Zoé 9.B

Fotók: Kiss Rebeka 10.E

Háttérfotó: Tar Diána Zoé 9.B

Interjú Oparaugo Petra Nnekával (12.A), európai természettudományos diákolimpiai aranyérmesünkkel

fazekasalumni.hu

Hatodik éve jársz a Fazekasba. Milyen indíttatásból választottad ennek az iskolának a matematika tagozatát hatodikosként?

Az általános iskolában nagyon szerettem a matekot, és mindenképpen szerettem volna kihívást találni abban az iskolában, amit választottam. Ezért döntöttem úgy, hogy elsősorban a Fazekasba felvételizek. Jó tanuló voltam, és többen is javasolták, hogy ezt az iskolát válasszam.

Hogyan szeretted meg matekosként a biológiát?

Ebben Fenyvesi Jutka tanárnő volt nagy segítségemre, ugyanis vele indultunk el először nyolcadikban egy versenyen. Amikor bejutottam a döntőbe, akkor vettem észre, hogy tényleg szeretem ezt csinálni. Érdekes volt, hogy végre sikerült úgy elérnem a célomat, hogy közben az utat is élveztem, azt, ahogy felkészültünk. Akkor jöttem rá, hogy minden bizonnyal a biológia többet fog nekem adni.

A biológia egyik ágazatában szeretnél majd elhelyezkedni?

Igen, orvosnak szeretnék tanulni. Az elmúlt időszakban igencsak megváltozott a jövőről alkotott képem. Először még kutatónak szerettem volna menni, és a biológiában elmélyülni. Most már inkább azt szeretném, ha orvosként tanulhatnék tovább, és a későbbiekben praktizálhatnék.

Milyen érzés aranyérmes olimpikonnak lenni?

Nem érzem kifejezetten különlegesnek, hogy őszinte legyek... Elsősorban akkor szokott ez előjönni, mikor például egy ösztöndíjra szeretnék pályázni, vagy esetleg akkor, amikor olyan akadémiai körökben vagyok, ahol a biológia lényeges. De semmiképpen sem mondanám, hogy a mindennapi életben az, hogy nyertem egy aranyérmet, sok mindent jelentene. Inkább azt hangsúlyoznám, amit megtanított nekem: az utunkat kell elsősorban szem előtt tartani, azt, ahogy eljutunk valahova. Magánál az aranyéremnél nekem sokkal többet adott az, ahogy felkészültem ezekre a versenyekre, illetve azok az emberek, akiket közben megismerhettem. Valójában a jellemfejlődésemben segített sokat.

Szerintem nem az eredmények fontosak, hanem elsősorban a gondolkodásmódunk. A gondolkodásmódom formálásában nagyon sokat jelentett az, hogy megvalósíthattam mindezt, és végigmehettem ezen az úton.

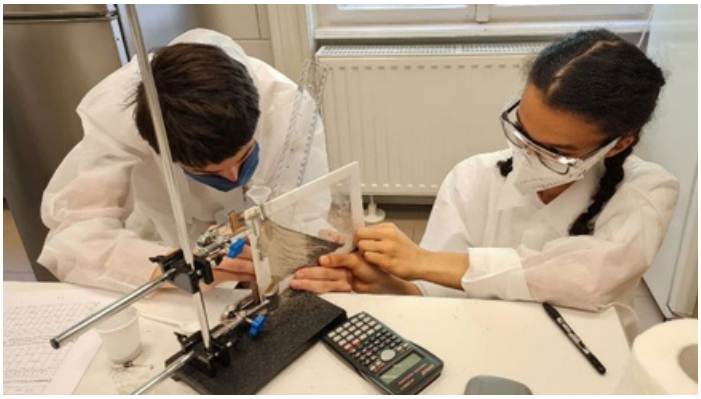

A verseny alatt hogyan változott a szemléleted az emberekről?
Sokat tett hozzám a verseny emberként, elsősorban azért, mert új embereket megismerhettem meg, és a legjobb barátaim egy részével itt találkoztam. Sokat tanított nekem, úgymond, az életről, illetve arról, hogy én hogyan szeretek tanulni, mit szeretnék csinálni. Bebizonyítottam magamnak, hogy ha kitűzök egy célt magam elé, akkor azt tényleg meg tudom valósítani, és képes vagyok véghez vinni azokat a dolgokat, amiket szeretnék.

Mennyi idő volt felkészülni a versenyre?
Hosszú folyamat volt. Ahogy korábban említettem, már nyolcadikban elkezdtem versenyezni biológiából, és az első olimpiámra tizedik osztályban jutottam ki. Azt nem szégyellem bevallani, hogy már egyszer próbálkoztam előtte, és az első évben nem jutottam ki, nem kerültem be a csapatba. Azonban ebből a kudarcból tudtam tanulni, szereztem olyan tapasztalatokat, amikre építve, azokat felhasználva hatékonyabban tudtam készülni a következő megmérettetésre. Egy másik dolog, amit megtanultam az olimpiai életből, az az, hogy a hibáinkból tanulnunk kell, és nem tántoríthatnak el minket, mert csak erősebbekké fognak tenni a kisebb akadályok, amikkel találkozunk.

Mi mindent kell tenni szerinted egy ilyen nagyszerű eredményért?
Úgy gondolom, hogy ez emberfüggő. Én tényleg nagyon sokat készültem rá. Oldottam meg feladatsorokat, gyakoroltam a laborban, illetve olvastam, jegyzeteket készítettem. Visszagondolva a felkészülésre, amin változtatnék, az az, hogy kicsit kiegyensúlyozottabb maradnék még az intenzívebb időszakokban is. Szerintem mindenképpen fontos, hogy ne felejtsük el, emberek vagyunk, nem a munkánk határoz meg, és nem az eredményeink. Ne felejtsünk el élni, amellett, hogy dolgozunk és próbáljuk elérni a céljainkat.

Milyen feladatokkal találkoztál ezen a versenyen?
Rengetegféle problémát kellett megoldanunk. Egyrészt volt írásbeli része elméleti kérdésekkel, illetve logikai feladatokkal, amiket nagyon élveztem.
Itt rettentően jól jött, hogy matekos osztályba járok, megtanítottak logikusan gondolkodni, és átlátni a dolgokat. Voltak gyakorlati feladatok is, különböző témakörökből. Itt nyilván szükség volt valamilyen szintű tapasztalatra labormunkákban, emellett itt is kellett némi elméleti tudás. Talán a legfontosabb az volt, hogyan osztottuk be az időnket, illetve hogy mennyire rutinosan álltunk hozzá a különböző kérdésekhez és problémákhoz.

A képen balról jobbra: Oparaugo Petra, egy kedves jereváni kísérő, Tatai Ottó, Barna-Lázár Anna és Szalay Tamás.

https://www.facebook.com/tudomanyosolimpikonok

Mit éreztél, mikor ezt a feladatsort elvégezted?

Érdekes érzés volt kimenni a vizsgahelyszínről. Meg voltam elégedve magammal, hiszen tudtam, hogy nagyon sok munkám van benne. Amikor a versenyen megcsináltuk a feladatokat, az már a pont volt az i betűn. Egy kicsit beárnyékolta az idei versenyemet, hogy köldöksérvem volt. Ott Örményországban emiatt közelebbről is megismerhettem az örmény orvoslást. Az utolsó feladatsor után elvittek, és meg kellett műteni, ezért nem teljesen emlékszem mindenre, de azt tudom, hogy élveztem magát a versenyt.

A verseny alatt volt napirended?

Nagyon fontos az ilyen eredmények elérésében, hogy kiegyensúlyozott életet és napirendet tudjunk fenntartani. Az elején még kicsit szigorúbb voltam magammal, hiszen tényleg meghatároztam előre, hogy mikor mennyit tanulok. Ahogy telt az idő, kevésbé voltam magammal szigorú, mert egyre több tapasztalatom volt, és mindent tudtam, ezért kevesebb időt kellett belefektetni egy ugyanolyan eredmény elérésébe. De hogy ezeket megtartsuk, fontos, hogy kiegyensúlyozottak maradjunk, és töltsünk időt a szeretteinkkel. Mindenképpen legyen a napnak olyan része, amikor ki tudunk kapcsolni, és másokkal kapcsolatot tudunk létesíteni. Nekem még a sport segített, illetve az, hogy töltöttem kint időt.

Akkor tudunk produktívak és hatékonyak lenni abban a pár órában, amit rászánunk a tanulásra, akkor tudunk igazán fókuszálni, ha mi magunk is jó állapotban vagyunk, és ez nemcsak a fizikai, hanem a mentális egészségre is érvényes.

A tanáraid ott voltak, amikor valamilyen kérdésed volt a biológiával kapcsolatban?

Igen, nagyon sokat segítettek. Kiemelném Fenyves Judit tanárnőt, akivel elkezdtünk készülni. Illetve Dr. Türk Gábor tanár úr segített nekem, ő biztosította a helyszínt, hogy a különböző laborgyakorlatokra fel tudjak készülni. Ezen kívül nagyon sok időt töltöttünk azzal, hogy átbeszéltük a feladatsorokat és azokat a témákat, amik nehezebbek voltak számomra. Úgy gondolom, ahhoz, hogy ezeket az eredményeket sikerült elérnem, a tanáraim jelentős mértékben hozzátettek, és nélkülük nem hinném, hogy az utam felét meg tudtam volna tenni.

Volt olyan, amikor azt mondtad, feladod, de aztán mégis eszedbe jutott egy cél, amit el szeretnél érni?
Biztos vagyok benne, hogy voltak olyan mélypontok, amikor azt gondoltam, nem feltétlenül tudom folytatni, de próbáltam magam mindig emlékeztetni, hogy magamért teszem mindezt.
Nem szerettem volna erőltetni, és emlékszem, ezt anyukámnak is megmondtam egyszer, hogy addig fogom csinálni, amíg örömöt okoz.
Viszont ha úgy érzem, hogy többet vesz el tőlem, mint ad, akkor abba fogom hagyni. Pontosan emiatt döntöttem úgy, hogy nem szeretnék indulni az utolsó iskolai tanévemben versenyeken.

Mit szeretsz csinálni szabadidődben?
Nagyon szeretek a családommal időt tölteni, hiszen sok mindent tudunk együtt csinálni. Ezen kívül egyre több időt töltök a barátaimmal, akikkel mindent meg tudok beszélni. Emellett nagyon szeretek sportolni. CrossFit edzésekre járok, illetve nemrég futottam le életem második félmaratonját. Nyáron kertészkedek, van egy saját virágoskertem. Rengeteg időt töltök a természetben is, amit nem feltétlenül azért csinálok, mert szeretem a biológiát, hanem egyszerűen szeretek sétálni és nézelődni.

Nagyon különleges neved van. Mesélnél róla? Van jelentése?
Igen, van. Apukám afrikai származású, Nigériában született, később tanulni jött ide Magyarországra. A vezetéknevem Oparaugo, aminek a jelentése "sasfióka". Szerintem aranyos, igazából számomra különösebb jelentést nem hordoz. A Petra mellett Nneka a második keresztnevem, aminek jelentése "jó anya". Remélem, ezt meg is tudom valósítani a jövőben. Mindenképpen szeretnék egy szerető és egészséges kapcsolatból felépülő családot alapítani.

Köszönöm szépen az interjút! Sok sikert kívánok a továbbtanulásban, a karrieredben és a magánéletedben is!

Répási Laura 9.E

A fotókat Petra válogatta a róla készült publikus (haon, civishír) és privát képekből.

Bajnóczki Bence (9.C) remekművei

Rezgő lombok

Sápatag felleg szunnyad az égen,
A tekintetem sárgás lombok közt vész el.
Kellemes illat libben a széllel,
Mely lassan elálmosít engem egészen.
Ropog az avar bakancsom alatt,
Kis tócsák tükrén csillan az aranyló Nap.
A hűvös szél már kifújta arcom,
Mégsem törte le nagyszerű hangulatom.

Park az ősszel

Egy padon ülök, s egy sárgálló parkra tekintek.
Az ég kékes vászna tiszta, egy felhőt sem ismer.
Az arany- és földszínű lombkoronák
Csak csekély árnyékot nyújtanak csupán.
Egy kopasz fa alatt egy pár üldögél,
Szerelmesen pihennek a merengő park ölén.
Mellettük keskeny, kitaposott ösvény csordogál,
Mely magán hordozza minden átkelő nyomdokát.
Az arany- és földszínű lombkoronák
Száraz könnyeiket hullajtják lomhán.

Utolér

Nedves szellő simogatja orrom,
Hűs levegő terül szét arcomon.
Borús felleget látok két szememmel,
S egy pillangó libben az erős széllel.
Orkán tépázza szegényke szárnyát,
S a halál vetné rá sötét fátylát.
Futok-rohanok gyorsabban a szélnél,
Pillangóm minden áron megvédeném.
Hevesen zúdul a tengernyi eső,
Mely durván a földhöz taszítja őt.
A lábamnál hever, szárnya szoborrá lett
Most mereven mered hajdan szép szeme.
Bármily gyorsan szaladtam, akárhogy védtem,
A baj bizony előbb utolérte...

Fotó és háttérfotó: Szilágyi Lara 9.E

Harmat fénylik egy ágon

Súlyos gallyak lógnak a fáról.
Csöppnyi harmat fénylik egy ágon.
Az esőillat mennyei mámor.
A horizonton fehéres fátyol.
Lehet, hogy még zuhog arra távol.
E felhőfátyol egy házra rálóg.
Ezektől kényeztetve állok.
Szemhéjam zárul, lelkem álmos.

Illusztráció: Sziki Virág 10.B

A Lúdavató idén is felejthetetlen buli lett...

A lúdavató egy csodálatosan fagyos keddi napon került megszervezésre. A dökösök rengeteg időt és munkát fektettek bele, de meglett az eredménye. Egy izgalmas és szórakoztató napot adtak nekünk emlékül. Az összes újonc osztály nagyon sokáig gyakorolta a táncát még az utolsó pillanatokat is kihasználva. Mindenki beleadta szívét-lelkét. A folyosódíszítés végső pompája felejthetetlenre sikerült, feldobta az osztályok hangulatát. A délután folyamán pedig különböző kvízfeladatokat teljesítettünk, olyanokat, melyek segítettek jobban megismeri az iskolai közösséget. Ezután kezdődött az igazi verseny! A fiatal fazekasosok megmutatták, mit raktak össze három hét alatt, mennyire sikerült harmóniát kialakítaniuk egymás között. Miután az egész tornaterem megtelt konfettivel, már az utolsó összecsapásnál tartottak a kisludak. Végül meglett a várva várt eredmény, amit mindenki különböző érzésekkel fogadott.

A napnak vége, de az itt töltött időnknek még a részletét se használtuk ki igazán, szóval nehogy valaki azt higgye, hogy nem marad rólunk hír a Fazekasban!

Koroknai Panna 9.C

Fotók: Kiss Rebeka 10.E

Fotók és háttérfotó: Kiss Rebeka 10.E

Fotók és háttérfotó: Kiss Rebeka 10.E

A Debreceni Fazekas Mihály Gimnázium fennállásának 150. évfordulója alkalmából újságunk több régi diákkal beszélget, hogy megismerjük, abban az időben milyen volt az iskolánk.

Interjú Tar Imre volt fazekasos diákkal

Mikor járt a Fazekasba? Milyen típusú osztályba?

1990-1994-ig jártam a Fazekasba, speciális matematika tagozatra, ami akkor 4 évfolyamos volt. Általános iskolába Balmazújvároson jártam, innen felvételiztem a Fazekasba.

Miért éppen ezt az iskolát választotta?

Valamilyen reál tárgyat szerettem volna tanulni. Ez az iskola volt az egyik lehetőség, a másik pedig a Mechwart. Mindkét helyre felvettek, de végül a Fazekast választottam.

Hogy nézett ki akkor az épület? Milyenek voltak a termek?

Már elég régen volt, ha jól tudom, fel is újították az épületet, kívülről biztosan. Amennyire emlékszem, rendezett volt, a termek tiszták voltak. Normálisan nézett ki.

Milyen volt a diákélet abban az időben?

A diákélet nagyon jó volt. Suli után az osztálytársaimmal elmentünk ide-oda, és sok mindenen részt vettünk. Sportoltunk, zenéltünk. Ami sportból kiemelkedő volt, az a röplabda. Az osztályban sokan jártak röplabdára, általában én is csatlakoztam hozzájuk. Néha csak úgy osztályszinten elmentünk biciklizni.

Mi a legkedvesebb élménye fazekasos éveiből?

Több is van, de ami a legjobban megmaradt, az a szerenád. Mentünk a tanárokhoz, ekkor vált ismertté a Tankcsapda itt Debrecenben, az utcákon gitároztunk, én is gitároztam, és Tankcsapda számokat énekeltünk és játszottunk a szerenádok közben, átvonuláskor. Az egy nagyon jó este volt.

Milyen irányban tanult tovább?

Maradtam a reál vonalnál, matematikából és fizikából felvételiztem, az Ybl Miklós Főiskolán tanultam tovább Budapesten.

Meséljen a karrierjéről!

Megszereztem az alapdiplomát. Utána ott maradtam a főiskolán és párhuzamosan megcsináltam két szakmérnökit 5 év alatt. Aztán elkezdtem dolgozni Balmazújvárosban építéshatósági munkakörben, közben folytattam a tanulást. Elvégeztem egy közgazdász szakmérnöki, majd egy kereskedelmi menedzsment szakot. Közben munkahelyet váltottam. Az akkori egyik piacvezető építőipari kereskedelmi céghez vettek fel, a Wienerberger Zrt.-hez.

Közben néhány építőipari jellegű vállalkozást elindítottam. Többek között ezekkel foglalkoztam. Aztán egy évig dolgoztam egy térkőgyártó cégnél. Majd 2010-ben egy barátommal úgy döntöttünk, hogy belevágunk egy építőanyag kereskedelmi cégbe, egy tüzépet nyitunk. Ekkor megalakult a Kazár Tüzép Kft. De én nem itt kezdtem el dolgozni. Mivel eközben megkeresett a Hortobágyi Nemzeti Park igazgatósága, hogy kellene nekik egy műszakis szakember. Ott alapítottam egy osztályt, ezáltal osztályvezető lettem. Utána ott gazdasági igazgatóhelyettes lettem. Aztán 2016-ban visszamentem a tüzépre, ami addigra már elindult. Azóta folyamatosan fejlesztjük a vállalkozást, ami a megyében árbevétel szempontjából a 2. legjobb építőanyag-kereskedés.

Van olyan osztálytársa, akivel azóta is tartja kapcsolatot?

Igen, több emberrel is. Az egyikük, aki orvos, most a foglalkozásügyi szakorvos a cégnél. Ezáltal folyamatosan tartjuk a kapcsolatot.

Emberként hogyan alakította Önt a fazekasos múlt?

Nagy hatással volt a gimnázium az életpályámra, adott egy nagyon jó alapot, amire én tovább építhettem. Ezen kívül még kapcsolatokat is építettem.

Köszönöm az interjút, további változatos és sikerekben gazdag karriert kívánok Neked!

A fotókat Imre válogatta gyűjteményéből.

Kerekes Dóra 9.E

LAUREN MORILL: VAKRANDI A VÉGZETTEL

Múlt nyáron olvastam el ezt a könyvet, amit karácsonyra kaptam a szeretteimtől, családomtól. Feltevődik a kérdés, miért nem olvastam el hamarabb? A válaszom egyszerű. Túl vastagnak és túl nyálasnak véltem ezt a könyvet, így gondoltam, elrakom, és később elolvasom. Aztán bő fél évvel később, mivel úgyis nyári szünet volt, úgy gondoltam az unalom közepette, előveszem és elolvasom.

Ezután következett az, hogy 2-3 nap alatt be is fejeztem egy majdnem 400 oldalas könyvet. Tudom, visszagondolva nem sok ennyi oldal, de akkoriban tényleg rengetegnek tartottam, viszont manapság ki se jövök a könyvtárból egy minimum 400 oldalas könyv nélkül. Lehet túlzásnak hangzik, de nagyrészt emiatt a könyv miatt szerettem meg nagyon az olvasást. Nyilván előtte is számtalan kiolvasott könyv volt a hátam mögött, hiszen mindig is humán beállítottságú voltam, és imádok olvasni. E könyv által pedig rátaláltam egy LOL nevű könyvsorozatra, aminek az egyik része az a könyv, amiről éppen beszélek, de nevét még nem árultam el. Lauren Morill: Vakrandi a végzettel c. könyv. A LOL-könyvsorozat részei nem kapcsolódnak egymáshoz, cselekményei nem függnek össze és mindemellett a szereplők sem ugyanazok, legalábbis a legtöbbnél. Igazából, van 2 kivétel. Az egyik a LOL-könyvsorozaton belül egy minisorozat, amit Marni Bates írónő írt. A másik is hasonló, mert 2 részes: 1. rész: Marni Bates: Gyilkos a vonal végén 2. rész: Marni Bates: Zűrzavar a vonal végén. Mind a két minisorozatot Marni Bates írta, de ezek már tényleg függetlenek egymástól. A LOL-könyveknek annyiban van formalitásuk, hogy a könyvek gerincük és borítólapjuk valamelyik sarkára oda van írva nagy nyomtatott betűkkel, hogy LOL. Mit is jelent az, hogy LOL? Ez egy angol eredetű szó, laugh out loud, amit akkor használunk, ha valami nagyon vicces, röhejes, vagy éppen szánalmas, na az LOL. Már ebből az egyetlen szóból ki lehetett találni miért is szeretem ezt a könyvet ennyire. Az én stílusom igazából változó. Van, amikor a misztikus könyvek érdekelnek jobban, van amikor az akció, s van amikor a romantika + humor keveredése. Jelen esetben az utóbbi jellemzi ezt a könyvet. Ebben a műben megvan minden maximálisan, így teljes mértékben megfelelő számomra. Nem szeretnék sokat elárulni a történetből, hiszen én sem szeretem, ha szpojlereznek nekem valamiről, amit éppen ajánlanak, így csak néhány információmorzsát szórok el.

A regényben egy kialakuló kapcsolatról lesz szó. De hogy is habarodnak egymásba? Egy osztálykirándulás keretében ellátogatnak Londonba, ahol az osztályfőnök párokat alakít ki, akiknek együtt kell a feladatokat teljesíteni. Mi sem egyértelműbb annál, hogy a két főszereplő egymás párja lesz... A kirándulás során egyre több időt töltenek együtt, ennek következtében egyfajta kapocs kezd kialakulni közöttük. Egyre több közös élményük lesz, egyre jobban kezdik kiismerni egymást. Vajon megbíznak a másikban? Vajon csak ezeken a napokon lesznek egymás párjai, és a közös emlékeket elfelejtik, vagy a kis kalandos utazásaik folytatódnak London városán kívül is? Ha elolvasod a könyvet, biztos megtudod! Remélem, mindenkiben felkeltettem némi kíváncsiságot és érdeklődést e mű iránt! Persze, tudom, hogy akik nem szeretik annyira a romantikus regényeket olvasni és inkább horrorrajongók, azok számára unalmas lehet, de változatosság mindig kell. Próbáld ki te is! Akik viszont élnek-halnak a romantikáért, s humorért, azoknak melegen ajánlom, és jó szórakozást kívánok hozzá! Garantálom, sok nevetésben és mókában lesz részed!

Ez az egyik kedvenc könyvem, amit olvastam életem során, bár mindig ezt mondom azokra a könyvekre is, amit éppen olvasok. Végezetül száz szónak is egy a vége, nekem a szívemhez nőtt az összes LOL-könyv, amit eddig elolvastam, beleértve a Vakrandi a végzettel c. könyvet is, természetesen. Egyébként ez a könyvsorozat 37 könyvből áll, de mindig bővül, hiszen az írók a mai napig írnak új regényeket.

Érdekességképpen elmondom még, hogy azon a nyáron nagyjából 20 könyvet olvastam el, ennyire lefoglalták a figyelmemet az események. Ez pedig azért jó, mert teljes eksztázisba kerülsz, katarzist élsz át, és nem érzékeled rendesen a külvilágot. Ezeket az érzéseket mindenkinek ajánlani tudom, hiszen fejleszti a koncentrációképességünket is. Olyan könyveket olvasson mindenki, amik lekötik a figyelmét, kíváncsivá teszik, és fejlesztik mint befogadót.

Aki teheti olvasson sokat, mert az olvasás hasznos, s olvasni jó!

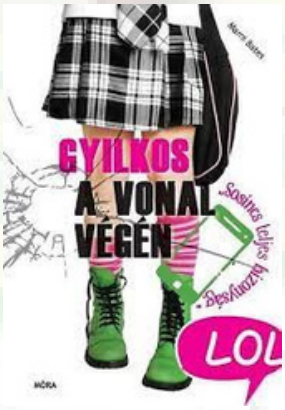

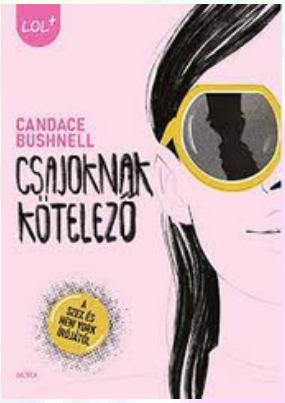

Szabó Anissza 9.E

Fotók: libri.hu

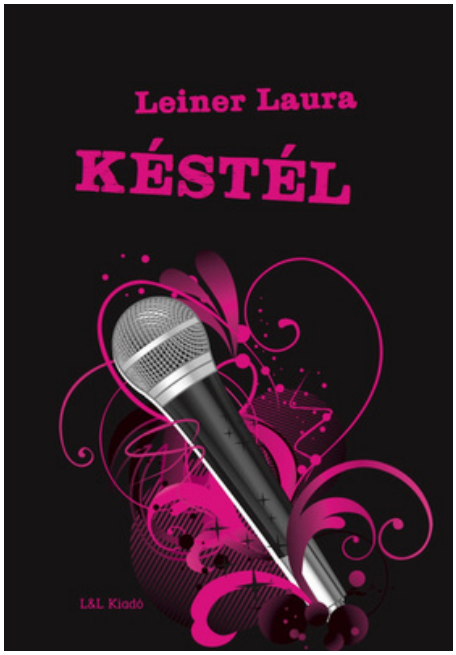

https://moly.hu/konyvek/leiner-laura-kestel

Leiner Laura: Bexi-sorozat I. Késtél

Leiner Laura magyar ifjúsági regényíró. Első regényét, a Remek!-et 18 éves korában írta, de az igazi sikert A Szent Johanna Gimi című naplóregénysorozata hozta meg számára. Számos regénye jelent meg; egyrészes regények; az Iskolák Országos Versenye trilógiák és a személyes kedvencem, a Bexi-sorozat.

2014-ben jelent meg az írónő második sorozatának első része, a Késtél. A regény főhőse, a 16 éves Budai Rebeka, művésznevén Bexi, nem egy hétköznapi tinédzser életét éli, ugyanis egy évvel korábban egy szemrehányó videóval, csupán a véletlen folytán egyik pillanatról a másikra országosan ismert énekesnővé vált. A barátja falára posztolt Késtél című dal hirtelen jött népszerűségére egy menedzser is felfigyelt, így rövid időn belül megjelent az első lemeze, és híressé vált. Viszont a jóval jött a sok rossz is. A régi élete romokban hevert, az újba még alig rázódott bele, mikor is a tetoválóművészből lett menedzser, Körte elintéz egy vendégszerepet Bekinek egy tehetségkutató műsorban, Nagy Márk duettpartnereként. A hírtől mindenki megőrül: az édesanyja, a húga, Lili, a legjobb barátja, Anti, de még a török gyrosos, Kemál is. Kivéve Bekit. A lánynak már az első pillanattól kezdve ellenszenves Márk, és a személyes találkozás után sem javul a véleménye, miszerint „egy nagyképű, arrogáns, öntelt, magától elszállt hólyag, aki visszaél azzal, ami hirtelen a nyakába szabadult", és a műsor kapcsán is vannak megingathatatlannak hitt sztereotípiái. Azonban a próbák, interjúk, problémák és az óriási hajtás közben kezdi megkedvelni a műsort és ami azzal jár, és talán kezdi megkedvelni Márkot is.

Fantasztikus történetű, zseniális humorú regény, amiben megismerhetjük a hírnév árnyoldalát, az első siker megugrásával járó nyomást, a tehetségkutató műsört a színfalak mögül. „Találkozhatunk" az FBA őrült csapatával; Bogyóval, Pudinggal és Pepével, az agyontetovált menedzserrel, Körtével, egy nem mindennapi csapattal. Bepillantást nyerhetünk a celeb élet és az átlag kamasz problémáiba. Olvashatunk hétköznapi gondokról a reflektorfényben és egy egyáltalán nem hétköznapi srácról. Fordulatos, vicces, magával ragadó. Ha egyszer elkezded, kizárt, hogy le tudod tenni.

Imádom ezt a könyvet – mint Leiner Laura össze regényét –, mind a stílust, mind a humort, a történetet. Mindenkinek ajánlom, legyen lány vagy fiú, kamasz vagy felnőtt, aki egy magával ragadó könyvet szeretne olvasni!

Kiss Réka 9.E

A Gyűrűk Ura: A hatalom gyűrűi

mafab.hu

Az ősz sorozatok versenyével startolt, de A Gyűrűk ura előzménysorozat mindet legyőzi. 2022. szeptember 2-án indult el a Prime videón az 5 évadra tervezett sikergyanús sorozat.

Már régóta vártunk rá, hogy megtudjuk, mi volt a nagy háború előtt, és hogy Sauron hogyan hozta létre az egy gyűrűt.

Mindig voltak utalások, kisebb visszaemlékezések a régi korokról, de most A hatalom gyűrűi sorozatban végre mindenre fény derül.

Partick McKay és John D. Payne rendezőknek nagy szerencséjük volt, hiszen az új-zélandi kormány engedélyezte, hogy a forgatási helyszín Auckland legyen, ahol az előző filmeket is forgatta Peter Jackson.

A zenét Bear McCreary szerezte, munkájában segítette Howard Shore, akinek a Hobbit és A Gyűrűk ura filmzeneket köszönhetjük, és lássuk be, csodás munkát végeztek, mert a zenék tökéletesen beleillenek A Gyűrűk ura világába.

Az eddig 1 évados sorozat Tolkien Arda című könyvén alapul.

A történet a második korban, 3000 évvel Zsákos Bilbó nagy kalandja előtt játszódik. A sorozat egészen a tündék tengeren való átkelésétől indítja a történetet, az igazi cselekmény mégis Morgos bukásától indul el.

A főszereplő Galadreil, akit itt nem mint királynőt, hanem mint hadvezért láthatunk. Évszázadok óta harcol a sötétség ellen, és most a békés időszakban is úgy gondolja, hogy a gonosz itt van Középföldén.

Az első három rész nagyon lassan indult el, mind a történet, mind a szereplők figurájának szempontjából. Ez a 4. részben változott meg, amikor minden felgyorsult.

A sorozatban olyan szereplők is feltűnnek ifjúként, akiket a régebbi filmekben is láthattunk és most még jobban megismerhettük őket. Jó volt látni a karakterek jellemfejlődését, és megismerhettük eredettörténetüket.

A forgatókönyv jól van megírva, nagyon érdekes és a nem várt csavarokkal még izgalmasabb lett a cselekmény.

Éld át te is ezt a nagy kalandot, hiszen a világ nem a könyveidben és a térképeidben van, hanem odakint.

Orosz Fanni 10.E

Nagyító alatt rovatunk következő oldalain vendégtanárainkat vesszük górcső alá. A három új muskétás: Aude, Sergio és Fran!

Aude Granger

Hogy kerültél Magyarországra?
Magyarország előtt Franciaországban éltem, és Kanadába szerettem volna menni, de a COVID miatt nem tudtam. Azelőtt Lengyelországban jártam, de a vírus miatt haza kellett mennem, és akkor egy étteremben dolgoztam. Aztán franciatanár akartam lenni, és kiválasztottak Magyarországra, tehát igazából Magyarország választott engem.

Mit csinálsz a szabadidődben?
Szeretek sportolni, futni, sétálni a parkban. Főzök, találkozom a barátaimmal, akik más iskolákban franciatanárok, és az itteni barátaimmal, a spanyol lektorokkal. Rajzolok, filmeket és sorozatokat nézek, mint minden más ember.

Hogy érzed magad Magyarországon?
Jól, nagyon jól. Előző évben is itt voltam, szóval már teljesen megszoktam az országot.

Tetszik a magyar kultúra?
Igen... de ez bonyolult. A magyar emberek nagyon kedvesek, sokkal kedvesebbek, mint a franciák. Viszont nem szeretem a magyar ételeket, túl zsírosak, túl sósak, a desszertek túl édesek. Amit szeretek a magyar konyhában, az a hal, a kürtőskalács és a gulyásleves. De nagyon eltér a francia konyhától, ezért is vagyok vele ilyen válogatós.

Milyen országokba szeretnél menni?
Ez egy nehéz kérdés. Leginkább mindenhova, minden országot meg szeretnék látogatni. De hogy hol szeretnék élni, az bonyolult, mert mind a kultúrát, mind minden mást figyelembe kell venni.

Nous sommes très contents de sa présence. Nous lui souhaitons un bon séjour dans notre établissement, plein de succès et de beaux souvenirs.

Károlyi Réka 9.B és Kovács Zoltán 10.E

A fotókat Aude válogatta gyűjteményéből.

Sergio Perez Gomez

¡Bienvenido a Hungría y a nuestro instituto! Te deseamos que tengas mucho éxito y muchas experiencias agradables.

Károlyi Réka 9.B és Kovács Zoltán 10.E

A fotókat Sergio válogatta gyűjteményéből.

Hogy érzed magad az iskolában és az országban?
Jól érzem magam. Nagyon jó volt az első benyomásom az iskoláról. A kollégák segítőkészek.

Mi a véleményed a magyar emberekről?
Az emberek kedvesek Debrecenben. Nagyon sok embert látok biciklizni, ami szintén pozitívum számomra.

Melyik országokban dolgoztál eddig?
Spanyolországban és az Egyesült Államokban 5 évig, ahol egy általános iskolában tanítottam.

Mennyi ideig tervezed itt maradni?
Valószínűleg több mint egy évig.

Van valamilyen hobbid?
Elsősorban az utazás és az olvasás, naponta több órát töltök olvasással. Focirajongó is vagyok. Illetve elkezdtem gitározni tanulni.

Francisco David Abad Rocamora

Hogyan érzed magad az iskolában és az országban?
Nagyon jól érzem magam. Szeretem a diákjaimat. A kollégáim rendkívül segítőkészek. Eddig nagyon jó minden.

Mennyi ideig tervezel itt maradni?
Nem igazán tudom. A tervem az, hogy egy évig maradok, de nem lehet tudni előre, mi lesz a jövőben.

Melyik országokban dolgoztál eddig?
Csak Spanyolországban. Magyarország az első külföldi ország, ahol dolgozom. Ezzel egy álmom vált valóra, mert mindig is ezt akartam csinálni.

Mi a véleményed Magyarországról?
Ez még csak a harmadik hónapom itt, ezért még nem tudok pontos véleményt alkotni az országról.

Van valamilyen hobbid?
Szeretek zenét hallgatni és olvasni. Hatalmas focirajongó is vagyok.

Bienvenido a Hungría y a nuestro instituto! Te deseamos que tengas mucho éxito y muchas experiencias agradables.

Károlyi Réka 9.B
és
Kovács Zoltán 10.E

A fotókat Fran válogatta gyűjteményéből.

Háttérfotó: Fenyvesvölgyi Tamás festőművész tanár úr fotója festményéről

EPAS TOGETHER ZÁGRÁB

Az Európai Parlament Nagykövet Iskola program keretében 2022. május 19 és 21. között, iskolánk 4 junior nagykövete (Kaszás Blanka, 9.E, Kovács Bálint Tamás 9.E, Szarka Orsolya 9.E, Visky Boglár 9.E) és szenior nagykövete (Buda Andrea) részt vett az első, Európai Parlament Nagykövet Iskolák nemzetközi találkozóján, az EPAS Together rendezvényen, Zágrábban.

Az osztrák, szlovák és horvát csoportok diákjaival és tanáraival tartalmas programok, kötetlen beszélgetések és közös, játékos feladatok után, rengeteg élménnyel tértek haza.

Május 19-én a zágrábi magyar Nagykövetség látta vendégül a 12 magyar iskolából érkező diákot és tanáraikat, illetve az Európai Parlament budapesti Kapcsolattartó Irodájának vezetőjét. Dr. Demcsák Csaba nagykövet előadásában ismertette a nagykövetség és a Liszt Intézet munkáját, amelyet követőn a diákok kötetlen beszélgetés keretében tájékozódhattak a diplomata munkáról és életformáról.

A május 20-án kezdődő kétnapos program során a résztvevők aktívan részt vehettek workshopokon, előadásokon és különböző oktatási tevékenységeken, amelyek célja az EU-val, az uniós intézmények szerepével és az uniós értékekkel kapcsolatos ismereteik bővítése, valamint egymás megismerése. A programsorozatot Othmar Karas, az Európai Parlament alelnöke és Karlo Ressler, az Európai Parlament képviselője nyitotta meg. Ezután a diákokat vegyes csoportokba osztották be és meghallgathatták Nini Tsiklauri 'Aktivizmus és Európa' c. beszámolóját, részt vehettek Dominik Lelkes 'Green Deal workshop'-ján és Ladányi Ármin 'Top Together.eu' workshopján. Eközben a szenior nagykövetek közös megbeszélést és tapasztalatcserét folytattak. A második blokkban a gyűlöletbeszéd, a mobiltelefonos újságírás és a művészet felhasználása a társadalmi szerepvállalásban volt a téma. Ebéd után a résztvevők találkozhattak Európai Parlament képviselőivel, akik Európa jövőjéről beszélgettek a diákokkal. Vendégek voltak: Stefanec szlovák képviselő, Romana Jerkovic horvát képviselő és Újhelyi István magyar képviselő. Moderátor volt Steve Clark, az Európai Parlament kapcsolattartó irodáinak igazgatója az Európai Parlamentnél. A délután folyamán lehetőség volt az európai önkéntesség lehetőségeiről információt szerezni, közös graffiti-t alkotni és egy EU Pub quiz-ben versenyezni. Este Zágrábot fedeztük fel.

Május 21-én a zágrábi botanikus kertben geocaching -et szerveztek a horvát cserkészek a diákcsapatoknak. A feladatok az Európai Unióval kapcsolatos kérdések voltak, amely során a különböző tagállamokra keresztelt csapatok felfedezték a kert szépségeit. Az eseménysorozatot lezáró ceremónia során díjakat osztottak a geocaching és az EU Pub quiz-t megnyerő csapatoknak, a legjobb Instagram posztot megjelentető csapatnak. Egyéni versenyre is volt lehetőség, mivel a két nap során felállítottak egy Speaker's Corner-t, ahol bárki megoszthatta gondolatait az Európai Unió, Európa jövője és a fiatalok szerepvállalása témáiban.

Ez volt az első közös nemzetközi EPAS találkozó, amely rengeteg élményt, aktív részvételt, az uniós értékek erősítését és új barátságok megkötését eredményezte minden résztvevő számára. Köszönjük a lehetőséget.

Szöveg és fotók: Buda Andrea tanárnő
EPAS szenior nagykövet

Demokráciajáték az Országházban

2022. szeptember 28-a igazán meghatározó volt kis csapatunk számára, ugyanis mélyebb betekintést nyerhettünk a politikai élet mindennapjaiba. Feladatunk nem volt egyszerű, hiszen a politikusok bőrébe bújva aktívan részt kellett vennünk az országgyűlés munkáját modellező játékokban.

A játék egy törvényjavaslat körül forgott, mely az online térben történő gyermekkori bántalmazás visszaszorításáról szólt.

Pártunk feladata az volt, hogy ezt a törvényjavaslatot elsősorban értelmezze és átbeszélje, aztán ha úgy látja jónak, kiegészítse, átfogalmazza vagy akár eltörölje a különböző fajta cikkelyeket.

A Fazék kis csapatát ellenzéki pártként a fiatalos gondolkodásmód jellemezte.

A mi feladatunk volt a környezetvédelem és ezen belül a vidéki élet előnyeinek hirdetése és vonzóbbá tétele. A mi iskolánkon kívül még három iskola diákjai vehettek részt ebben az életre szóló élményben.

A program célja minden évben, hogy bevonják a középiskolásokat a képviselők munkájának megismerésébe. Fontosnak tekintik a szervezők, hogy a diákok érdeklődését felkeltsék a közélet iránt, illetve, hogy biztassák őket arra, hogy merjenek véleményt nyilvánítani, és diszkurzust folytatni az őket érintő témákról.

Számomra ez egy hatalmas élmény és tapasztalat volt. Nem mindenkinek adatik meg a lehetőség arra, hogy megtapasztalja személyesen is, milyen egy plenáris ülésen vagy egy frakcióülésen részt venni, és mindezt olyan inspiráló és szép környezetben, mint az Országház.

Szöveg és fotók: Sajerli Hanna 10.F

„Van az a mondás, hogy a nyugdíjas már csak a postást meg a halált várja. Én úgy döntöttem, hogy egyiket sem várom.” Interjú Moczok Gyulával

Mikor tanult a Fazekasban?
1966 őszétől 1970 tavaszáig.

Milyen szakon végzett?
Az osztályom egy francia-német tagozatos osztály volt, én franciát tanultam.

Milyen tagozatok voltak még?
A francia-német tagozaton kívül volt még két általános tantervű és egy orosz tagozat. Már akkor is létezett a matematika tagozat, sőt már az én időmben is hagyománynak számított.

Mennyit változott az iskola kinézete, mióta ide járt?
Kívülről a mai napig sokszor szoktam látni, szerintem nagyon jó, hogy megtartották a szép formáját, és csak felújították. Belül végbevittek pár változtatást, de összességében nem változott sokat.

Milyen emlékeket őrzött meg a programokról és az osztályközösségről?
Az osztályközösség nagyon meghatározó volt számomra. Olyan osztályba kerültem, ahova értelmes, okos gyerekek jártak. Mindig húztuk-hajtottuk egymást, ennek is köszönhetően tudtunk jól teljesíteni.
Nekem akkoriban falusi gyerekként nagyon nagy élmény volt bekerülni egy ilyen jó nevű nagyvárosi gimnáziumba.

Sokszor szoktam mondani, hogy nekem ez az iskola volt az élet, sehol nem volt olyan jó dolgom, mint ott.

Jó emlékként maradt meg az itt szerzett becenevem is, a Caesar, amelyet a nevemben lévő cz miatt akasztott rám Nagy Elek nevű osztálytársam.

A fazekasos éveiből tartja még valakivel a kapcsolatot?
Igen, a mi osztályunk nagyon összetartó volt, a mai napig rendszeresen tartunk találkozókat.

Jó alapokat adott az iskola a későbbiekhez?
Igen, mindenképpen, főleg a nem tekintélyelvű tanári gárda. Az én általános iskolámban ez nem így volt, de itt egy olyan közösségbe kerültem, ahol a tanárok emberszámba vették a diákokat, a mindennapi problémáikkal is foglalkoztak. Ez nekem akkor nagyon sokat jelentett.

Voltak olyan tanárai, akikre szívesen emlékszik vissza?

A tanáraink között nagyon sok kiváló szakember volt.

Például a matematikatanárom, Svetits Zoltán, akit mi csak Sinusnak becéztünk, Debrecen egyik leghíresebb tanára volt. Egy rendkívüli képességű ember volt, aki nagyon jól értett a gyerekek nyelvén. Én neki köszönhetem a szakmámat is, mivel francia tagozatosként végül matematika-fizika szakos tanár lettem.

Szerintem ez is jól mutatja az akkori Fazekas matematika oktatásának színvonalát.

A történelemtanáromnál, Halász Imrénél, az iskola akkori igazgatójánál még felelni vagy akár csak az órán lenni is élvezetes volt. Sokszor fenntartotta az érdeklődésünket pár viccel, ezt később a tanári pályafutásom alatt én is átvettem tőle.

Az orosztanárnőmben pedig nagyon becsültem, hogy értékelte az igyekezetet és a fejlődést.

Én, mivel általános iskolában nem tanultam oroszt, a legelső félévben nyolc darab egyessel indítottam, mégsem buktatott meg.

A mostani tanárok közül ismer valakit?

Igen, bár nincs senki, aki tanított vagy akit tanítottam volna. A számítástechnika kiegészítő szakot együtt végeztem Balázs Tivadar tanár úrral, őt így kollégaként ismertem meg. Sok tanárral az osztálykirándulások kapcsán találkoztam, ilyen például Simon Gyula és Fazekas Attila tanár urak. Tóth Sándor tanár úr örökvendég nálunk. Még ismerem Kiszely Ildikó tanárnőt. Szerintem ők mind nagyon jó emberek és tanárok.

Tudna mesélni arról, hogy mivel foglalkozik, foglalkozott az élete során?

Az érettségi után elvégeztem a matematika-fizika tanári szakot, és utána abban az általános iskolában kezdtem el tanítani, ahová én is jártam.

Megpróbáltam új tanári stílust létrehozni, a feleségemmel, aki magyar-orosz szakos tanárként dolgozott, rengeteg szakkört vezettünk, mi foglalkoztunk elsőként a környezetvédelemmel.
A nyugdíj előtt 10 évvel építettem ki a táboroztató vállalkozásomat. Azért választottam ezt, mert így kamatoztathatom a megszerzett tapasztalataimat, és nem távolodom el a pedagógus szakmától. A vállalkozást 2000-ben kezdtem, 2010-ben, 40 évnyi tanítás után mentem nyugdíjba.

Van az a mondás, hogy a nyugdíjas már csak a postást meg a halált várja. Én úgy döntöttem, hogy egyiket sem várom, hanem dolgozok tovább. 70 évesen így érzek, és bízom benne, hogy még sokáig tudom folytatni.

Büszke arra, hogy fazekasos diák volt?
Igen, ez szerintem minden embernek, aki valaha a Fazekasba járt, büszkeség. Már akkor is kiemelkedően jó iskolának számított.

Ha bárkivel egy beszélgetés során szóba kerül, nem felejtem el hangoztatni, hogy én is ott végeztem.

Mit üzenne azoknak a diákoknak, akik most járnak a Fazekasba?
Szerintem az egyik legfontosabb az, hogy élveznetek kell azt, hogy középiskolások vagytok, legyetek mindig vidámak, segítőkészek, maradjatok meg fiatalnak. Igyekezzetek a továbbtanuláshoz elegendő pontot gyűjteni, válasszatok olyan szakmát, ami kedvetekre való és szeretitek csinálni.

Köszönjük szépen az interjút! További sok sikert és jó egészséget kívánunk!

https://orhegy.hu/

A fotókat Gyula bácsi válogatta gyűjteményéből.

Németh Réka, Topa Fruzsina 10.F

Komáromi Júlia (9.E) remekművei

Magányos fűzfa a tóparton

Langyos a nyári este,
Csak a madarak kergetőznek az égbolton,
Megmutatkozik a tó tükrébe esve
Egy magányos fűzfa a tóparton.

Hosszú haját belemossa a vízbe,
Majd meg is szárítja a napon,
Gondolata belehasít a csöndbe,
Csak egy magányos fűzfa a tóparton.

S míg a lenyugvó napban gyönyörködik,
Átnéz a messzi, keserű rónákon,
Lelkében a bánat őrlődik,
Még mindig magányos a tóparton.

Illusztráció: Molnár Kitti 9.E

Eső

Hajnalodik, lassan pirkadat,
Fölkelt puha ágyából a Nap.
Fölkelt, meg is fésülködött,
Arany haját kiteregette a Föld fölött.
Mosolygott és bámulta az eget,
Rajta a kicsiny vándorfecskéket.
Látta a nagyvárost, az apró falut,
Benne a sok, vidám arcot.
Elképzelte, hogy ő a papírsárkány,
Hogy őt reptetik a szél huncut szárnyán.
Eszébe jutott, hogy mindenki boldog, csak ő nem,
Fájdalmában könnycseppet hullatott a Földre.
Magára terítette zord felhőtakaróját,
És keservesen belesírta hatalmas fájdalmát.

Lengető

Lantomat pengetem,
húrjai hangtalanul
szelik át a tájat.

Szívemet lengetem,
s a hintán nesztelenül
ide-oda lóg a bánat.

Napbarnított gondolat

Arany fátyol pihen
Cseresznye piros ajkamon,
S túlnövő nyugodtsággal
Ülök szűkös balkonomon.

Salapétám gombjain
Megcsillan egy-egy sugár,
Vállamon túlnövő gondjaim,
Úgy érzem, elvisz az ár.

Reggel

Péntek reggel a Nap
Rálehelt az erdőre,
Aranypírt hagyva, annak összes fájára,
Fának összes ágára.

Mintha aranyba mártották volna,
Úgy ragyog a rét,
Táncot jár a pocok,
Nevet rajta az ég.

Lent a patak partján
Egy álmos béka lesben áll.
"Hol van már a lakoma,
Gyere, gyere, légy koma!"

Háttérfotó: Nádházi Dorina 9.E

Illusztráció: Sziki Virág 10.B

Fenyő

Te égi terebély!
Erdők fenséges királya!
Ki árvákat fogadsz bé
törzsedbe és lombodba.
Ezer éveket elmúltál már,
vérengző háborúkat vívtál
anyáddal, ki felnevelt,
édes mézzel etetett.
Tépte hajadat a Szél,
és majd' megfullasztott az Eső.
De te csak nőtted ki magad
a felhős mennyekbe.
Hol a Jóisten fogad
káprázó termekben.

Csak a csönd

Papírba csomagolom lelkemet,
mint a mama a porcelán csészéket.
Majd dobozba zárom, hisz
Úgyse jó az már semmire.
Az eszme elhunyt,
az angyal elszállt.
Az élettelen testet
férgek csonkítják.
Még a varjú is néma,
nem szeli át a hangja
a meztelen pusztát.
Csak a csönd hallatszik.
Halld!

Fotó és háttérfotó: Szilágyi Lara 9.E

SOSEM TUDTÁL HINNI

Ösztönszerű vonzódás
a meghasadt fákhoz.

Egy mágneses húzás,
ami a föld alól fut a húshoz.

A falevelek elvágyódnak,
s nem hiba, hogy te
az elmúlásba szerettél bele.

De nem tagadhatod;

miattad járnak erre
éjjelente kísértetek.

Az avar lassú
transzformálódása megkezdődik
a felszakadó visszhangok ritmusára.

S gyökeret eresztenek
a csillagok, hová
a leggyakrabban villám csapott.

Te is eltévedsz olykor;
felőrlődsz az elmúlásban.

Sosem tudtál hinni a Feltámadásban.

Balázs-Földi Adél 9.B

Az Élet tavaszán

Jaj a fiatalság! Most szenvedé el
véres háttal vesszőtök,
melyet tik a rendszer
táltos paripáiról lőttök.

Nem hagyván szabadságot,
belső nyugodtságot, a pásztorságot
elnyomván a legszelidebbekben is;
mit neveltek ti?

Gyávaságot! Gyáva eb mind:
ki kikerül karmai közül a fentiknek
s visszatér majdan karmai közé
a mégfentibbeknek; mit nevelünk mi?

Elvakultságot! Pedig ezen sors várja a
fiatalságot; nem élvén a táltosi előnyökkel,
de vissza bizony élvén, az ősszel,
s a fentikhez kötött hittel.

S ugyan kivételt élvezvén, de
csak ugatni tudnak mely egyetlen dolog lesz
amit tudni is fognak;
miért nevelünk mi?

Hogy leküzdjük az uralkodás burkát!
Tanításról szó sem eshet, csutkát!
Hej, csak tudnám, ezek képzőit
vajon ki tanította legyőzni az emberi tavasz mezőit!

Hej, vajon honnét szedik ezt a sok
köszörűlt marhaságot, honnét tanulja ez a sok
borús kedélyű eb, miként látja az ember
korai-korai tavaszán a világot?

S ki látott; jó embert megmondani:
“Ezt nem így kell látnod!” ?
S ki látott; hű embert megmondani:
“Hagyd el ezen világot!” ?

Ők biz’ nem voltak soha fiatalok;
egyenest mai alakjukban látták
azt a csoda kék eget,
egyből felugatván: “Nincs neked itt helyed!”.

Ők biz’ nem érezték az elnyomást,
hisz elnyomva nevelkedve,
elnyomást gyakorolva,
természetessé vált ezen érzés számukra.

Mint a friss levegő áramlása torkukra;
Jaj, csak áramolna értelem is torkukból,
nem csak harag, a táltos ló
és az oly keserű elutasító szó!

Szánalomteljes borús lég
fogja majdan belepni,
az élet tavaszát mely eddig friss,
üde szabadsággal volt teli.

Balla Botond 11.A

Háttérfotó: Leel-Őssy Luca volt diákunk

A világ még egy kockának is kerek
Interjú Kovács Máté volt fazekasos diákkal

Mikor jártál a Fazekasba, és milyen típusú osztályban tanultál?

2001-ben kezdtem a Fazekasba járni, 2005-ben érettségiztem C (akkor fele matematika, fele informatika tagozatos) osztályban. Bár infón kezdtem, harmadikban átváltottam matekra.

Miért éppen ezt az iskolát választottad?

Már középsuli előtt programoztam, ami nagyon megtetszett, ezért gondolkodtam azon, hogy számítógépes irányban fogok továbbtanulni. A Fazekas mellett felvételiztem még az Adyba és a Tóth Árpádba, de a Fazekas mellett döntöttem, mivel a reál tantárgyakban erős gimnáziumnak számított már akkor is.

Jó döntésnek bizonyult?

Ezen a kérdésen még nem töprengtem. A másik iskola, amin felvételi előtt sokat gondolkoztam, az az Ady volt, az angol tagozat, ami a programozásban segített volna. De nem bántam meg, hogy ide jöttem. Talán azt változtatnám meg, hogy más irányba menjek, például nyelvi vagy biológia tagozatra. Azért gondolom így, mert a programozáshoz az alap parancsokat magadtól is nagyon könnyen meg tudod tanulni az interneten keresztül. Erre sajnos csak utólag jöttem rá.

Hogy nézett ki akkor az épület?

Citromsárga volt kívülről, és a mi osztálytermünk nem az A épületben, hanem a B épületben a Bajcsy Zsilinszky utca felé néző termek egyike volt. A terem egy átlagos, nem túl jól felszerelt osztályterem volt. Én a Tóth Árpádban sokszor jártam, például az érettségi felkészítőn, illetve általános iskolás barátaim is voltak, akik a Tóth Árpádban kötöttek ki. Amikor velük találkoztam, akkor látszott, hogy az ő iskolájuk sokkal jobban felszerelt volt, mind a termek, az előadó helyiségek, mind fizikai kísérleti eszközök szempontjából.

Az informatika termek jól felszereltek voltak, vagy fejlesztésre szorultak inkább?

Ahogy emlékszem, jól felszereltek voltak a többi teremhez képest: a számítógépek, amik fent voltak a második emeleti géptermekben, 486-os processzorral rendelkeztek, ami akkoriban jónak számított. Ezt mi sem bizonyítja jobban, minthogy ami nekem otthon volt 10-11.-es koromban, annál az iskolai gépek százszor jobbak voltak.

Milyen volt a diákélet abban az időben a Fazekasban?

Fazekasos ismerőseimmel, főleg számítógépes játékokat játszottam, az egyéb dolgok, mint például a sport, az nekem gimin kívül volt.

Tehát nem igazán jártam a gimibe semmi egyéb foglalkozásra. Én emellett úsztam, illetve többféle japán harcművészetet is gyakoroltam.

A tanárok közül, akik most ott tanítanak, tanított valamelyik téged? Illetve volt-e kedvenc tanárod?

Akikkel jól kijöttem, a matek és a számítástechnika tanáraim voltak. Az infótanárom Simon Gyula volt, a matek pedig Kántor Andrea tanárnő. Talán azért épp velük, mert ezek a tantárgyak mentek nekem jól, illetve a többi tantárgy, mint a történelem, földrajz nem érdekelt. Az egyik legérdekesebb sztorim mégis az angoltanárhoz fűződik: a nevére pontosan már nem emlékszem, de annyi biztos, hogy nem a legjobban jöttünk ki egymással, mivel nem voltam példás magatartású diák középsuliban. Ennek a viszálynak a vége az lett, hogy azt mondta, ha megcsinálom az angol nyelvvizsgát, akkor nem kell többet órára mennem. Nekem ez volt a nagy motiváció arra, hogy angol nyelvvizsgám legyen, ami később sokat segített az életben. Önállóan is tanultam programozást, amihez az elérhető legjobb könyvek és online cikkek angol nyelven íródtak. Úgy tanultam a programozást, hogy ami érdekelt engem, számítógépes grafikával vagy programozással kapcsolatos cikk, azt elolvastam, az ismeretlen szavakat kiszótároztam, ezzel is fejlődtem. Összeségében innen jött az angol nyelvvizsga és az angol nyelv szeretete is.

Mikor döntötted el, hogy programozó leszel?

Elég korán, már az alsó tagozatban. Eredetileg a Bányai Júlia Általános Iskolában zenetagozatos osztályba jártam. Ott viszont a matektanár nem kedvelt engem, mert nem fértem a bőrömbe. Állandóan beszélgettem a hátsó sorban, nem figyeltem órán, mert valahogy engem nagyon nem érdekelt. Úgyhogy utána a szüleim átírattak a Dózsa György Általános Iskolába. A 4. osztályt úgy kezdtem, hogy ott nem ismertem senkit, de hamar beilleszkedtem. A sors fintora, hogy nem a barátaim voltak a legszociálisabbak az osztályból, ezért velük is leginkább a virtuális világban játszottam. Mindannyian nagy kockák voltunk, az egyik sráccal együtt tanultunk meg programozni. Nekem akkor ez az indíttatás onnan jött, hogy akkor kezdtek el kijönni az első 3D-s számítógépes játékok. Akkor gondoltam azt, hogy ha én ilyen számítógépes játékokat akarok csinálni, akkor programozni tudni kell hozzá. Ekkor jöttem rá arra is, hogy az összesnek az alapja a matek, ezért elkezdett a matematika is érdekelni. Ahogy egyre többet foglalkoztam vele, egyre jobban ment, mivel tudtam valamihez kötni. Addig, amiket alsóban tanítottak, azokat nagyon unalmasnak találtam, mivel csak meg kellett tanulni, és még nem láttam értelmét sem. Ezzel szemben a felsős és a középiskolás anyag már sokkal érthetőbb, és egyszerűbb volt, mivel pár szabály ismeretével nagyon bonyolult hosszú egyenleteket is meg tudtam oldani. Akkor rájöttem, hogy tök jó: néhány szabályt megtanulok, akkor abból magamtól mindent ki tudok találni, hogy hogyan kell csinálni. A fizikában is ezt szerettem, hogy megtanulom az alaptörvényeket, és azután ki tudom számolni a többi törvényt is. Az nekem nagyon nem ment, amikor csak be kellett magolni szabályokat, emiatt nem szerettem a humán tárgyakat. Nyilván a programozásban sem tudunk mindent előre, ezért szeretem ezt csinálni, mindig van valami új probléma, amit meg kell oldani.

Tanulmányaim során rájöttem, hogy könnyebb az informatika irányában továbbtanulnom, ott nem kell sok mindent észben tartani, van pár fontos parancs, amit megtanulsz, de utána mindent ki tudsz következtetni belőlük. Ha valamit pedig elfelejtesz, bármikor utána tudsz nézni a neten vagy a számítógépben is.

Akkor, gondolom, informatikai egyetemre mentél. Melyik egyetemet választottad?

Igen, természetesen informatikai egyetemet választottam, a BME mérnök-informatikus szakát. 2005-ben érettségiztem, majd ezután, az egyetem előtt a szüleim elküldtek a nagybátyámhoz Pittsburgh-be, hogy tanuljam, gyakoroljam az angolt. Ő már nagyon törte a magyart, hiszen sok éve kint éltek, úgyhogy állandóan angolul beszéltünk, ami sokat segített a későbbi munkáimban. Van Pittsburgh-ben egy nagyon híres informatikai egyetem, ahova én bejártam órát hallgatni, ezzel fejlesztve az informatikai tudásom.

Az amerikai utazás után elkezdtem a BME-t, és azon gondolkoztam, hogy valami ösztöndíjjal külföldre próbálok menni. Elsősorban Japán volt az úticél, mivel korán megszerettem a harcművészeteket. Japán akkoriban nagyon fejlett volt, például a memóriachipek terén.

Találtam is magamnak egy ösztöndíjat Japánban, de először elutasították a jelentkezésem, ami így, érettebb fejjel átgondolva jobb is volt. 2 évvel ezután jött egy újabb lehetőség, hogy Amerikába menjek cserediákként. Az amerikai utam, az idő rövidsége miatt, nem volt zökkenőmentes: nem volt se szállásom, se pénzem, így az egyik magyar professzornál laktam, míg anyagilag nem stabilizálódtam.

Hol dolgoztál eddig?

Sok helyen dolgoztam, ebből a szempontból is örökmozgónak tartom magam. Miután megszereztem a diplomám számítástechnikából, Floridában egyből egy remek lehetőséget kínált nekem az élet: egy programozói csapatversenyre lehetett jelentkezni. Ezt ki is használtuk két barátommal, és neveztünk. Mivel a versenyen csak egy gép volt, ezért én programoztam, ők pedig segítettek nekem. Elég jó eredményt értünk el, ami sokat segített mindhármunk karrierjének beindításában. A csapattársaim segítettek nekem abban is, hogy a Google-nél folyó gyakorlatra hogyan kell jelentkezni. Első jelentkezésemet ugyan visszautasították, de rá egy évre bekerültem, mivel meglett a kellő külföldi munkatapasztalatom.

A Google-nél töltött 4 hónap gyakornokság után úgy döntöttek a vezetőim, hogy áthelyeznek Seattle-be. Ez nagy lépés volt nekem, ott egy kisebb cégnél jobban ki tudtam bontakozni és tanulni. Ezután Florida volt a következő állomás, ami már nagyvárosnak számított, ezért jó volt, hogy az egyik fiatal kollégám a szobatársam volt a kollégiumban, így egyszerűbben be tudtunk menni a céghez. Később felvettek teljes munkaidőben a Google-hoz, rengeteg tapasztalatot gyűjtöttem a különféle képzéseken. Gyakornoki állást ajánlottak, amit el is fogadtam, és örömmel mentem Szilícium-völgybe, ami mondhatni a Google főhadiszállása. Itt sem volt egyszerű a munkám a főnökeimmel, mivel amikor fentebb léptettek, akkor olyan feladatot kaptam, amihez egy csoportban kellett dolgozni. Könnyen be is kerültem a csoportba, de ez nem volt tartós, az ottani vezetőm egy nap után kitett, mondván, túl fiatal vagyok ehhez. Ezután az incidens után realizáltam, hogy nekem jobban fekszenek a kisebb cégek, ezért elvégeztem a mesterképzést informatikából. Ekkor specializálódtam a mesterséges intelligencia terére is a programozás mellett. Engem mindig is érdekelt ez a téma, ezért öröm volt, amikor felvettek egy kis céghez, ami ezzel foglalkozott. Ottlétem alatt ez a kis cég eléggé naggyá nőtte ki magát, ezért átmentem a Prezihez. Itt fejlesztő informatikus voltam, de ez a munkám sem tartott túl sokáig, mivel szükségesnek éreztem váltani. 2 év után elkezdtem kisebb cégekhez menni a Szilícium völgyben, de már egyik sem jelentett nagy kihívást, mindnél ugyanazon weblapok által kiküldött kérdőívek feldolgozása volt a feladatom. Ezért úgy éreztem, egy minőségi változásra van szükségem. Ekkor gondoltam arra, hogy mi lenne, ha Japánba költöznék? Tavaly november óta vagyok ennél a cégnél, végre csinálhatok valami olyat, amit még senki mint szoftverfejlesztő, és a mérnöki rész vezetője. Nagyon tetszik nekem, de hátránya is van, mivel vezető vagyok, a munkám nagyobb része nem programozás, hanem management, interjúztatás, kapcsolattartás.

Másabb a munkaidő Japánban?

Részben más, részben hasonló: a munkaidő átlagosan ugyanúgy 8-tól 4-ig tart. Sokkal flexibilisebb a munkaidő több embernek, például nekem is. Ez általában jó, amikor nincs sok határidős munka, de amikor van, akkor nagyon sokat kell dolgozni, akár éjszakákon át is. A japán munkaszerződésekben többféle bónusz is van: például, ha éjszaka, hétvégén vagy munkaidőn túl dolgozol, azokért extra fizetés jár.

Mik a hobbijaid vagy miket szeretsz csinálni szabadidődben?

Nem sok szabadidőm van a sok munka miatt, viszont amikor tehetem, akkor programozni szeretek. Ez kicsit meglepő, mivel programozó vagyok, de a vezetői szerep miatt nem tudok már annyit ezzel foglalkozni, mint amennyit szeretnék. Emellett szeretek számítógépes grafikával is foglalkozni, és a számítógépekről minél többet megtudni. Mivel Japánban élek, fontosnak tartom a nyelv megtanulását, az idősebb korosztály még nem vagy kis mértékben beszél angolul. Fontosnak tartom továbbá a testmozgást is, hiszen ha sportolsz, akkor egészségesebb is leszel, ezért minden nap elmegyek biciklizni Tokióban, és egy héten 3-4 szer elmegyek edzőterembe súlyokat emelni. Szerintem nagyon jó a város biciklizésre, sok a látnivaló, például a zöld parkok vagy a tavaszi virágoskertek.

Milyen az élet Japánban?

Szerintem az egyik legélhetőbb ország: a legújabb csúcstechnológiák keverednek az ország több mint kétezer éves múltjával, amit nagyon jól össze is kombinálnak. Például Tokió is úgy néz ki, hogy az utcának az egyik oldalán van egy modern felhőkarcoló, a másik oldalán pedig egy történelmi emlékmű, például egy többszáz éves templom. Japánban nagyon fejlett a tömegközlekedés is: sokkal gyorsabb, ha metróval vagy busszal mész dolgozni, mintha vezetnél. A tömegközlekedés nagy előnyei számomra, hogy nagyon gyors, pontos, és nagyon szépen tisztán tartott, higiénikus. Éjszaka viszont minden leáll, teljes csend uralkodik az utcákon, csak egy-egy taxi közlekedik, így a nappal forgalmas utak mellett is mindenki nyugodtan tud pihenni. Nekem, ami nagyon furcsa váltás volt Amerika után, hogy Amerikában a szabadság az első. Japánban ennek a totál ellentéte: az embereknek itt a legfontosabb a kényelem, és ezért még a szabadságukat is fel tudják áldozni.

Vágysz haza Magyarországra?

Nem annyira, mivel itt nőttem fel, ezért úgy gondolom, elég jól ismerem. Nekem az európai országok mind egysíkúak kicsit: ugyanolyan az emberek mentalitása, építkezésük is hasonló, nyelvük is. Néha elgondolkozom azon, hogy ha nem Japánban fogok megöregedni, akkor vagy Ausztráliába költöznék vagy valamelyik ottani szigetvilágra, a nyelv miatt, mert hiányzik, hogy angolul beszéljek. Magyarországból, ami hiányzik, az a családom, a barátaim, de legjobban az anyukám által főzött magyar ételek. Nagyon szeretem a paprikáscsirkét, a lángost!

A fotókat Máté válogatta gyűjteményéből.

Köszönöm az interjút, további változatos és sikerekben gazdag karriert kívánok Neked!

Magó Balázs Dániel 10.D

Történet a híres Variról, egy vombatról

Történt egyszer, hogy Erdőországban, azon belül is a Patkóhegy tartományban élt egy vombat. Viszont a mókusok, őzek és minden létező állat kicsúfolta az alkata miatt. Minden ünnepségről kitiltották, sehova se engedték be, a gyűléseket is ki kellett hagynia. Rengeteget sírt emiatt a vombat, nem tudta, mitévő legyen. Megpróbált mindent, nem evett, hogy lefogyjon, álruhába bújt, és mindig mindenkivel nagyon kedves próbált lenni, a folyamatos bántások ellenére is. De nem járt sikerrel. Miután pontosan 3 évet és 3 napot töltött így, eldöntötte, hogy útnak indul, hogy máshol szerencsét próbáljon. 7 napja vándorolt, mikor egyszer csak hozzászólt egy nagy tölgyfa: „Ne menekülj Patkóhegyről, légy bátor és hívd ki párbajra az erdő urát, a farkast. Tudd, hogy a gyenge pontja a jobb válla, ez legyen segítségedre! Járj szerencsével!”. A vombat elgondolkozott ezen, és végül megfogadta a tanácsot. Újabb 7 nap elteltével már vissza is ért a tartományába, és párbájra hívta a farkast. Ő azonnal el is fogadta a kihívást, hiszen biztos volt a győzelmében. A harcra aznap 5-kor sor is került. Az állatvilág minden tagja idejött, hogy megnézze. Az első rúgást a farkas vitte be, mire a vombat feljajdult, de tovább küzdött. Egy hatalmas ütést mért a farkasra, pont a jobb vállánál, amitől az azonnal a földre került, és nem is kelt fel többet. A közösség megszeppenve fogadta az eredményt, de elfogadták, és őt tették a tartományuk vezetőjévé. A vombat boldog volt, hogy elfogadták őt, de ezzel a története nem ért véget.

Az ezt követő 21. évben támadás érte a területüket. Örs ördög hadsereget állított ellenük, hogy területeket szerezzen, és mindenki felett uralkodhasson. A vombathoz is elment egy alkuval, mivel ismerte a múltját: „Hallgass ide, barátom! Megóvom az életed, amennyiben az állatokkal nem szervezkedsz és nem buzdítod őket ellenlépésre! De azt tudd, hogy innentől kezdve nekik nem lesz vidám életük, de a múlt miatt, amiért bántottak téged, ezt megérdemlik.” Ezzel az ördög távozott. A vombat biztos volt abban, hogy ezt nem fogadja el, ő kiáll az állattársaiért. Létrehozott egy hadsereget, amiben minden farkas, szarvas, vaddisznó ott volt, a madarak köveket ejtettek az ellenségre, a rágcsálók elbújtak, hogy lesből támadhassanak. Az ördög nem volt ilyen ellenállásra felkészülve, vereséget szenvedett, és Patkóhegy megmenekült! Mindenki istenítette a vombatot, innen kapta a nevét, ő volt a varázslatos vombat, Vari.

Vari nagyon boldog volt és örömtáncot járt, mikor egyszer ott találta magát a nagy tölgyfánál, ami ismét megszólalt: „Vari, engem az ördög zárt be ide, és csak akkor szabadulhattam ki, ha megtalálom Erdőország legjószívűbb állatát, aki te vagy! Köszönöm, és remélem, elfogadsz engem feleségednek”. Ekkor előlépett egy gyönyörű tündér, Vari pedig azonnal megcsókolta. Másnap hatalmas lakodalmat csaptak, egész Patkóhegy ünnepelt! Így történt, hogy Varit máig tiszteli és imádja mindenki itt, Erdőországban.

Csörgi Tímea 9. A

A sztori szépsége, hogy a vombatok nemcsak a Tímea meséjében ilyen segítőkészek, hanem a valóságban is, hiszen az általuk ásott üregek más állatoknak is menedéket nyújtanak. Többek között ezt tudhatjuk meg a https://zoobudapest.com/ oldalon elérhető cikkből.
A képen a budapesti állatkert bájos erszényesei láthatók.
(A szerk.)

pannonrtv.com

Szalagtűző

Ennek az igazán tartalmas és izgalmas 6 évünknek fantasztikus lezárása volt az idei szalagtűzőnk. Az itt eltöltött éveinkbe belecsúszott egy világjárvány is, mely nagyban megnehezítette mindannyiunk helyzetét. Izgult az összes osztály, hogy megtartják-e az idei szalagtűzőt, mely megérdemelt ünneplése néha nehezebb, néha könnyebb itt eltöltött tanulmányi éveinknek. Szeretném megköszönni az osztályom, a 12.A nevében, hogy megvalósulhatott a szalagtűzőnk, nem is akárhogy. Élveztük minden pillanatát, és örültünk, hogy bemutathattuk rengeteget gyakorolt táncunkat.

Gáspár Gréta

Fotók: szalcsi.hu
Háttérfotó: Jávorszky Tamás 9.E

Fotók: Hernádfői Stúdió

Háttérfotó: Jávorszky Tamás 9.E

Fotók:
Hernádfői
Stúdió

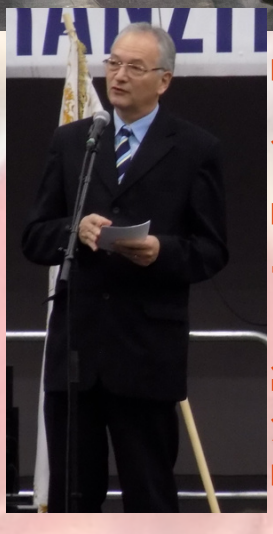

Fotó: Jávorszky Tamás 9.E

Fotók:
Aranyász Ádám

Háttérfotó: Jávorszky Tamás 9.E

Fotók: Aranyász Ádám

Fotók: Balogh Tibor

Háttérfotó: PMGy

Fotó: Simon Gyula tanár úr

Fotó: PMGy

Fotó: Leel-Őssy Luca volt diákunk